

אדם חכם מאד יצר את האימרה הגדולה הזאת.
הוא ידע את האמת:

אדם נפגע במקרה בשדה-הקרב,
בגלל צעד קטן או תנועה מקרית,
אבל שום אדם אינו מגיע במקרה
למקום בו אפשר ליהרג.

חיילי מילואים, חיילי חובה וחיילי קבע –
כולם מתנדבים בשדה-הקרב,

כי מי שמבקש בכל כוחו להשתמט מן הקרב,
אינו מגיע אל הקרב.

הכדור אינו עיוור, הוא מוצא את כתובתו.

והוא הדין לגבי הפגז והמוקש והפצצה.

הם מוצאים את הנכנס בגיפ הראשון למארב,

את הראשון הקופץ מן התעלה להסתערות.

את הראשון החודר לשדה-מוקשים כדי לפלס דרך,

את הראשון המתרומם מן האדמה במטר הכדורים.

ישנה בחירה טבעית בשדה-הקרב, בחירה אכזרית:

נופלים הטובים, הטהורים, האמיצים, האציליים.

זהו סיפורם של אחדים מהם, חללי הסיבוב השני,

בניו של דור מושמץ, שהואשם כמתפרק מערכים,

נציגיו של דור שנראה כמתדרדר במדרון ההתנוונות.

נציגים אשר רק המוות הוציאם,

מן השורות הארוכות לעיני העם,

והנה הם צעירים יפים,

חדורים שאיפות ולבטים ואידיאלים,

שכל אחד מהם צעד לבדו בדרך חייו,

בין דאגות ואכזבות והישגים,

שכל אחד מהם היה אדם.

בזפכרים ההזלכרים האנצורים